

ГЛАВА XXV

СТАРОБЪЛГАРСКИ ДЪРЖАВЕНЬ И КУЛТУРЕНЬ ЖИВОТЪ ПРЕЗЪ XII–XV ВѢКОВЕ

Причини за падането на България. — Име, граници и дѣление на държавата. — Държавно и международно право. — Придворенъ животъ, боляри. — Придворни и държавни служби. — Държавната църква. — Градове. — Крепостничество. — Право, закони, събори, администрация и финанси. — Земедѣлие и търговия. — Военно дѣло. — Характерни особности на народа.

Тукъ свършва нашиятъ разказъ за сѫдинитѣ на срѣдновѣковното българско царство. Ако хвърлимъ сега единъ погледъ назадъ и си спомнимъ цѣлата верига промѣниливи събития, които даваха тласъкъ на българския народъ въ продължение на цѣли осемъ вѣка, ще получимъ общата картина съ много мраченъ колоритъ. Въ течението на толкова много вѣкове българитѣ, не давали спокойствие на цѣлия полуостровъ, дадоха своята литература и култура на останалия православенъ славянски свѣтъ и разтърсиха съ религиозното учение на своята домашна секта цѣла южна Европа. И какъвъ прочее бѣ крайниятъ резултатъ отъ всичкитѣ имъ усилия и борби! Физически той нѣкога си толкова бележитѣ и страшенъ народъ попадналъ подъ турско иго, а духовно — подъ гръцко владичество и въ това робско положение останалъ, докато вѣ последно време доказа, че историческата му задача далечъ още не е изпълнена. Отъ династиите на Асеновци, Тертеровци и Шишмановци изпъкватъ доста личности, които сѫ съединявали политическата мѫдростъ съ доста военна опитностъ. Асеновци изведнажъ схванали мисълта на великия Симеона и подчертали ясно съ приемането на титлата „царь на българи и гърци“ намѣренето си да издигнатъ върху развалинитѣ на Византийската империя велика славянска монархия. Иванъ Асенъ II билъ много близко до осъществяването на тази идея, а храбриятъ Михаилъ Шишманъ на малко щѣль да превземе неочеквано Цариградъ. Великиятъ срѣбски царь Душанъ съ твърди крачки вървѣлъ къмъ сѫщата цель. Обаче, всички тѣзи енергични мѫже оставляли държавата си на приемници, които били твърде слаби, за да прокаратъ тѣхния планъ въ сѫщия духъ.

Защо падна България подъ турско владичество — е въпросъ колкото важенъ, толкова и мѫченъ, толкозъ повече, че подробностите отъ великата борба, която опустошила въ края на XIV в. българскитѣ полета, сѫ ни известни само откъслечно. При все това, бихме могли да изтъкнемъ следнитѣ три обстоятелства като най-важни причини, които сѫ допринесли за падането на Търновското царство.

Първата причина е византизмътъ. Българитѣ, възприемайки отъ изнемощѣлѣтѣ византийци закони и литература, нрави и пороци, отъ самитѣ